

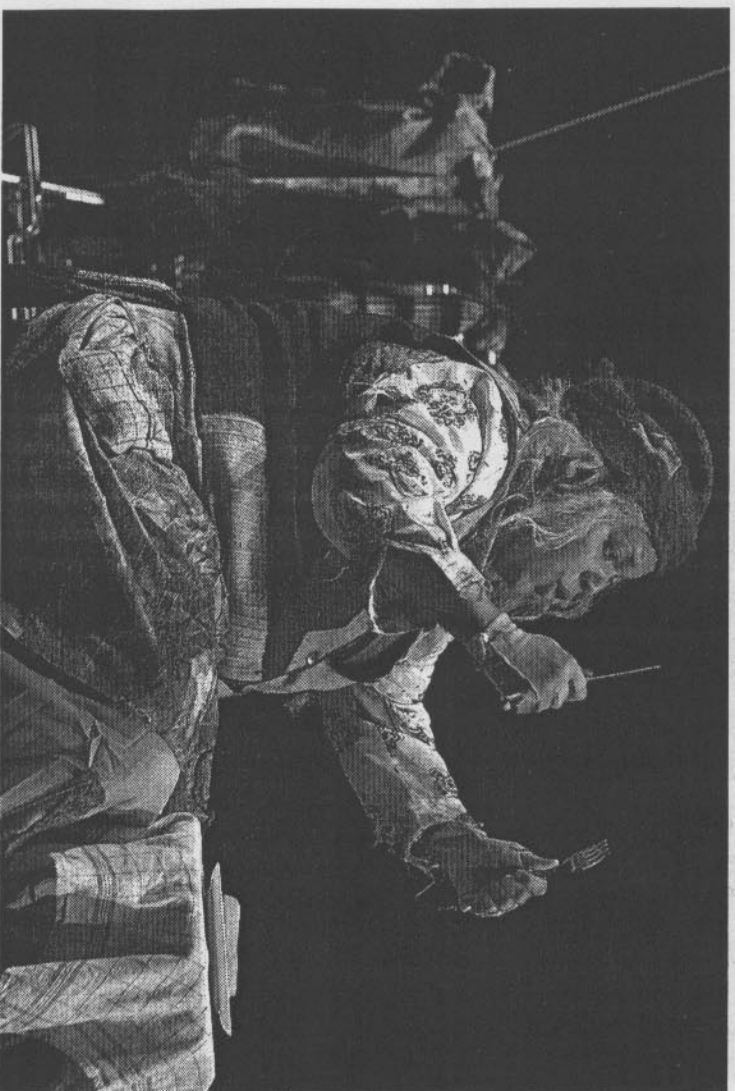
Surinaams sprookje komt tot leven

■ 'Ma Aisa, brasa mi' ('Moeder Aarde, omhels mij') van Kalebas Producties. Speel: Jaïke Belfor. Concept, tekst en regie: Theo Fransz. Een solovoorstelling voor kinderen vanaf acht jaar. Gezien op 13/2 in de kleine zaal van het Zaantheater in ZAANDAM (première).

Kalebas Producties maakt theater van wereldverhalen. Dit is, als het goed gebeurt zoals gisteren, een mooie manier van verhalen vertellen. Een verhaal dat beelden krijgt hecht zich vast in het geheugen.

Actrice Jaïke Belfor, die eerder al excelleerde in 'Zus en Mathilde', wist in haar eerste solovoorstelling het Surinaamse sprookje 'Ma Aisa, brasa mi' tot leven te brengen. 'Ma Aisa, brasa mi' gaat over de liefde tussen de schone Ma Aisa (spreek uit: Maisa) en de mensenzoon Roetoe. Het is een onmogelijke liefde die tot gevolg heeft dat Roetoe keer op keer reïncarneert om maar bij zijn Maisa te kunnen zijn. Hoe vinden die twee elkaar voor eeuwig?

De voorstelling opent in het donker met het aanzwellende geluid van een landend vliegtuig. Een klap. Het licht floept aan. Daar staat iemand. Een zwertster. Een cenzame oude vrouw gehuld in vodden, het onvermijdelijke winkelwagentje bij zich. Later in het verhaal zal blijken dat deze mevrouw

Jaïke Belfor in een van haar rollen in 'Ma Aisa, brasa mi'.

Foto Bart Hornburg

Hellevoet door Maisa naar deze plek is gebracht. Maisa namelijk wil net als de mensen sterfelijk worden, opdat zij na haar dood ook een boom kan worden in het Abrasawoud. Het Abrasawoud staat vol met Abrasabomen (dode zielen) die enkel groeien in een innige omstrengeling met een andere Abrasaboom. Maisa heeft het oog laten

vallen op het leven van de zwertster dat nu ten einde loopt. Dit gegeven is de basis voor een knap spel waarin de actrice razendsnel van de ene in de andere rol wijpt. Ze speelt afwisselend zwertster, zwertster, moeder van Roetoe, Roetoe en Maisa. Met uitsluitend haar mimiek, stem en gebaren als gereedschap. Ze zet dit alles doel-

treffend in. De actrice draagt in alle rollen de vodden van de zwertster maar het kostuum leidt niet af. Het moet bloedheer zijn in dat zwerterspak maar de actrice laat zich daardoor niet storen. Mimiek en stem trekken alle aandacht. Steun is er slechts van het kale decor dat enkel bestaat uit een schild met Afrikaanse motieven, het functio-

neel ingezette licht en de functionele geluiden die een tikkelte te hard uit de speakers komen. Soms helpt de tekst haar een beetje bij de wisselingen. Een stopzinnetje als 'wacht es even' en een uiting van verbazing als 'ik word niet goed' kunnen enkel uit de mond van de zwertster opgetekend worden. Die zinnegies komen er goed getimed uit en geven een komische noot aan het stuk.

Ook leuk is het eigentijdse taalgebruik op onverwachte momenten. „Clubmembers on-ly, weet je?“, zegt Maisa als ze uitlegt waarom zij als godin geen Abrasaboom kan worden.

In eerste instantie verzet mevrouw Hellevoet zich. Er volgt een ingenieus geconstrueerd tweegesprek. Maisa zit dan al in het hoofd van de zwertster en heeft bezit genomen van de ogen.

„Kijk me niet zo aan. Ik wil niet met je ruilen“, zegt de zwertster, terwijl ze in een handspiegelgetje blikt. Pas als de zwertster ontdekt dat ze na de ruil van haar eenzaamheid verlost zal zijn (ze wordt moeder en wel van de aarde) stemt ze in met de ruil. Dan volgt er opnieuw een rolwisseling. Dit keer legt de actrice de vodden af. Zo is 'Ma Aisa, brasa mi' een Wereldverhaal. Met een hoofdletter W.

LEONIE GROEN